

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 17

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
29 Aprilie 1939

Dece a lăsat Dumnezeu pe Adam să păcătuiască?

de I. T. Cocuț

Aceasta e una dintre cele mai mari întrebări. Dumnezeu e Atotștiutor. Trecutul, prezentul și viitorul îi sunt cu totul cunoscute. El știa că Adam va păcătui și prevedea tot răul care are să iasă din acest păcat. Își dădea seama de urmările dureroase care vor veni asupra lui Adam și a întregii omeniri. Căci jalea, necazul, durerea, suferința, frica și moartea sunt toate roadele călcării poruncii lui Dumnezeu. Apoi păcatul lui Adam a fost sămânța tuturor păcatelor urâte și nesfârșite ale tuturor oamenilor din toate veacurile. Nu numai atât, dar acest păcat va duce la suferințele și moartea groaznică a lui Isus Hristos. Toate acestea erau o carte deschisă pentru Făcătorul nostru.

De ce a lăsat El atunci pe Adam să păcătuiască? Putea foarte bine să facă să se usuce mâna Evei și a lui Adam când le-au înțins spre pomul oprit. Putea să le răpească roadele ca să nu le mai vadă niciodată. Avea atâtea căi ca să îi oprească de pe calea cea rea. Cum se explică faptul că totuși i-a lăsat să păcătuiască și să intre astfel nelegiuirea în lume?

Unii spun că numai așa avea Dumnezeu ocazia să-și arate harul și iubirea Sa nemărginită. Trebuia ca omul să păcătuiască, pentru ca să poată fi mântuit.

Dar această explicație este o insultă adusă lui Dumnezeu. Ea vrea să spună că Creatorul universului nu-și poate înfăptui planurile fără ajutorul păcatului. Înseamnă că iubirea Lui nu se poate arăta fără slujba diavolului. Iarăși pe această cale, se lovește în dreptatea și sfîntenia lui Dumnezeu. Sfîntenia și dreptatea Sa sunt nemărginite și desăvârșite. Caracterul Său moral e perfect.

Așa ne învață Biblia. Dar, dacă El se învoiește ca păcatul să intre în lume cu îngăduința Sa, aceasta vrea să spună că nu e destul de sfânt. Păcatul și sfîntenia se exclud una pe alta. Nu pot sta amândouă în picioare. Ori Dumnezeu e sfânt și atunci nu se poate învoi la niciun păcat, ori dacă se învoiește, înseamnă că nu e sfânt, ceea ce nu se poate admite.

Deci Dumnezeu nu poate îngădui păcatul și n'are nevoie de el, ca să-și înfăptuiască planurile și să-și arate iubirea. Deci explicația trebuie căutată altundeva.

Ea se găsește în firea omului. Biblia ne spune că Dumnezeu a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa. Ce înseamnă aceasta? Înseamnă foarte multe lucruri de care nu avem loc să ne ocupăm aci. Omul se aseamănă cu Făcătorul Său în multe privințe. Dar una din cele mai importante asemănări **este că omul este făcut liber.** Asta-i una din cele mai mari deosebiri între om și restul lumii. Toate obiectele din natură: soarele, luna, stelele, pământul, plantele, animalele, toate sunt supuse unor legi fixe. Vântul nu poate merge unde vrea, ci unde este silit să se ducă. Luna nu se poate duce unde-i place, ci trebuie să parcurgă drumul care i-a fost croit. Nu așa e omul. El are această putere neșpus de mare: **el poate alege.** Nu e silit să facă nimic. Soarta sa e în mâna sa. Cum și-o face, așa o are. El poate face bine sau rău; poate alege calea înțelepciunii sau calea nebuniei. Dumnezeu i-a dat acest mare dar al libertății. Darul acesta este de mare valoare.

Dacă omul n'ar avea libertate, ar fi o simplă mașină. Faptele sale n'ar avea nicio valoare, căci ar face totul forțat. El nu s'ar

deosebi cu nimic de o piatră sau de un lemn.

Iarăși, fără dreptul de a alege, omul n'ar mai fi răspunzător de faptele sale. Dacă drumul nostru ar fi croit de mai înainte și dacă ar fi stabilit tot ce avem de făcut, de sigur nimeni nu ne-ar putea cere o socoteală de ceea ce facem. Noi am face ceea ce am fi siliți să facem. Faptele noastre n'ar fi nici bune, nici rele. Dumnezeu nu ne-ar putea trage la judecată pentru ele.

Apoi, dacă omul n'ar avea libertate, toată slujba sa față de Dumnezeu, ar fi lipsită de dragoste și de bunăvoință. Noi n'am fi fiii Lui, care să-L servim din iubire și recunoștință; noi am fi niște robi care L-am sluji de silă. I-am servi, pentru că n'am avea încotro, Dumnezeu însă, dorește să aibă niște ființe, care, din buna lor voie, din dragostea curată a inimii lor, să se așeze în slujba Împărăției Sale. Dar nu pot să existe astfel de ființe, decât dacă au libertatea de a alege între bine și rău.

În sfârșit, numai având libertate, poate omul înainta sufletește, numai așa se poate zidi un caracter. O mașină nu se îmbunătățește cu timpul, ci se ruinează. Dumnezeu, însă, are nevoie de niște ființe care să meargă din bine în mai bine, în care să poată zidi tot mai mult chipul Fiului Său. Pentru aceasta, însă, aceste ființe trebuie să se bucure de libertatea de a urma drumul pa care îl alege.

Iată atâtea motive pentru care Dumnezeu a creat pe om liber.

Dar a face pe Adam liber, însemna a-l lăsa să aleagă între bine și rău, ceea ce înseamnă că se poate întâmpla ca el să aleagă calea cea rea.

(Continuare din pag. 6-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 17 29 Aprilie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Cărier N. Oncu, Arad, Str. Blănduziei 4

DELA REDACȚIE

Ucenicii Domnului sunt purtători de făclii într-o lume rătăcită în întunerecul negru al păcatului. Această făclie este Evanghelia dragostei lui Hristos. Țineți-o sus, fraților, ca sufețele pierdute să vadă calea vieții și a iubirii și să plece pe ea. Ce mare bucurie e să călăuzești cu lumina Evangheliei la picioarele crucii. Simți și tu o parte din bucuria pe care o are el, când primește dela Hristos harul păcii, al iertării și al vieții veșnice. Fie ca și revistele noastre să lumineze cărarea celui abătut pentru a-l duce în fața Domnului. Pentru asta ne rugăm continuu. Pentru asta cerem să se roage toți aceia care iubesc această lucrare sfântă.

Pace, pace, vrem pace, strigă lumea. Dar ei n-o pot avea între ei până nu se împacă întâi cu Dumnezeu, prin jertfa lui Hristos. Pentru că s-au certat cu cerul, oamenii n-au pace pe pământ. Trebuie să spunem lumii că numai iubirea divină, primită în urma împăcării cu Tatăl de sus, numai ea e în stare să aducă pace pe pământ și bună învoire între oameni. Altcum, omul fără Dumnezeu face din casa sa și din lumea aceasta, un iad pentru el și pentru alții.

Iată rolul foilor noastre: FARUL îți luminează calea pe care să mergi; CALAUZA te conduce de mână; iar MANA îți dă hrană pe drum, ca să fii destul de tare pentru a trece prin pustiu al acestei lumi și a ajunge în Canaanul ceresc.

DESVINOVĂȚIRI

care nu pot sta în picioare

de I. Bucur

Cititorule, n'arunca foaia asta. Citește-o cu băgare de seamă și gândește-te la ce citești. Chiar dacă nu-ți dai seama, sufletul tău e în mare primejdie, dacă n'ai fost născut din nou în felul cum spune Dumnezeu în Biblie. Pe care din desvinovățirile următoare îți clădești tu nădejdiile că vei scăpa de iad și vei ajunge la cer? **Pe cine vei învinui**, dacă vei muri ca bogatul din Evanghelia după Luca, cap. 16, vei fi îngropat, și în iad îți vei ridica ochii în chinuri?

Pe Dumnezeu nu-L poți învinui: „Căci nu este voia Lui să piară cineva”. El ar vrea ca toți oamenii să fie mântuiți: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3.16).

Pe Hristos nu-L poți învinui. Căci „adevărat și vrednic de primit, cu deplină încredere, e cuvântul care spune că Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși” (1 Timotei 1.15). „El poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El” (Evrei 7.25).

Nu poți să zici că nu ești păcătos. Căci Dumnezeu zice: „Printr'un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit” (Rom. 5.12). Pe pământ nu este niciun om fără prihană care să facă binele, fără să păcătuiască (Eclesiastul 7.20). Nu este nicio deosebire. Căci „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava pe care o dă Dumnezeu” (Romani 3.22—23).

Tu nu poți să zici: „Fac și eu ce pot”. Am întors o nouă foaie și m'a îndreptat”. „Am o inimă bună”. „Incolo mă încred în Domnul”. „Dumnezeu este prea bun ca să mă pedepsească și să mă arunce în iad”. „Nu am făcut nimic vrednic de pedeapsa iadului”. Dumnezeu spune: „Toate faptele voastre bune sunt ca o haină mântuită” (Isaia 64.6). „El ne-a mântuit nu pentru faptele pe care le făcuserăm noi, ci pentru îndurarea Lui” (Tit. 3.5). „Inima este nespus de înșelătoare și de desnădăjduit de rea” (Ieremia 17.9). „Multe căi pot părea bune

omului, dar la urmă se văd că duc la moarte”, (Pildele 14.12). „Plata păcatului este moartea” (Romani 6.23). „Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata” (Evrei 9.27).

Nu poți să zici, că nu ai fost înștiințat. Căci foaia aceasta, care te îndreaptă spre Cuvântul lui Dumnezeu, te înștiințează și poate pentru cea din urmă dată. Cercetează Scripturile și vezi dacă aceste lucruri sunt așa. Dacă te interesează aceste lucruri, atunci e un semn că Duhul lui Dumnezeu se luptă să-ți arate primejdia, vina și pierzarea. Tu ești fără Dumnezeu, fără Hristos și fără nădejde în lume. (Efeseni 2.12). Tu nu ai nicio legătură cu Dumnezeu, ai călcat voia lui Dumnezeu și ești **chiar osândit**. Te așteaptă doar aducerea îndeplinirii osândei. Și totuși Hristos a murit pentru tine. Dacă te încrezi în jertfa Lui, ești iertat. Dacă te împotrivești, Dumnezeu zice: „Duhul Meu nu va rămâne pururea în om” (Geneza 6.3). „Un om, care se împotrivește mustrărilor, va fi zdrobit deodată și fără leac” (Pildele 29.1).

Nu poți să zici că mai e destulă vreme ca să pui în rânduiala lucrurile acestea, căci Dumnezeu zice: „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii”. Ascultă înștiințarea Lui împotriva amânării: „Fiindcă Eu vă chem și voi vă împotriviți; fiindcă Îmi întind mâna și nimeni nu ia seama, și Eu voi răde când veți fi în vreo nenorocire, Îmi voi bate joc de voi când vă va apuca groaza. — Atunci Mă vor chema și nu voi răspunde” (Pilde 1.24, 28).

Nu poți să arunci vina pe cel ce ți-a dat foaia aceasta. Căci din dragoste pentru sufletul tău și știind primejdia spre care alergi, a căutat să te înștiințeze și să-ți îndrepte gândurile spre Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.

Nu poți să arunci vina pe împrejurări. Căci nu este nimic care să poată opri pe un păcătos dela Hristos, dacă vrea să vină la El ca să fie mântuit: „Voi nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața!”

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru El

Tr. de Eari Truța

„Pe când ședea la masă Isus, în Betania, în casa lui Simon leproșul, a venit o femeie care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; și după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus... dar Isus le-a zis: „Ea a făcut un lucru frumos față de Mine... Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare”.

Ce ocazie minunată a avut această femeie? Domnul Isus a fost pe pământ și ea a putut să se duca și să facă ceva pentru El, în prezența Sa. Nu am avut noi cu toții dorința aceasta de a face un lucru care va fi **numai pentru El**? Citind darea de seamă în Marcu, vedem că este foarte clar faptul, că acest lucru a fost făcut în chip deosebit pentru El! Unii au murmurat zicând că mirul s'ar fi putut vinde și să se dea săracilor. Domnul a răspuns: „Lăsați-o în pace; de ce o necăjiți?”

Ea a făcut un lucru frumos față de Mine

Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiti; dar pe Mine nu Mă aveți întotdeauna”.

Această faptă trebuie să fi fost o mângâiere mare pentru Domnul nostru, fiind înfăptuit tocmai înaintea vânzării cu un sărut de către Iuda; înainte de insultele personale dela soldați; înainte de respingerea lui de către Evrei; înainte de tăgăduirea personală a lui Petru, pe care l-a iubit, și părăsirea Lui din partea ucenicilor care au fugit.

Au mai fost și alți oameni care au avut ocazia să facă ceva în mod personal **pentru El**? Marta a pregătit mâncare pentru El. Niste femei îl ajutau cu ce aveau. Simon l-a purtat crucea. Iosif din Arimatea a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. Nicodim a venit de l-a adus aproape 100 litri de smirnă și de aloe. Au luat deci trupul lui Isus și l-au înfășurat în fâșii de pânză de in cu miresme, după cum au obiceiul Evreii să îngroape. Cetim în Matei că Iosif a luat trupul, și l-a pus într'un mormânt nou, al lui însuși, pe care îl săpase în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră mare la ușa mormântului și a plecat.

Toate lucrurile acestea au fost făcute pentru El. Singura lor ținută a fost persoana Lui sfântă. Da, acești oameni au fost într'adevăr fericiți, mai mult decât oricine.

Nu ne îndoiim că fiecare creștin ar trebui să facă orice pentru El, ca cei din timpurile vechi; dacă El ar fi aici pe pământ astăzi, și am ști că un astfel de serviciu este cu putință. Tocmai acest adevăr este centrul Evangheliei. Noi suntem răscumpărați de El. Suntem chemați la El în mod personal. Și toate lucrurile în viața noastră, chiar beutura și mâncarea ar trebui luate spre gloria lui Dumnezeu și pentru El. Noi suntem ai Săi. El a chemat oamenii la El, zicând: „Urmați-mi Mie”. „Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată”. „Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit”. „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea”. „Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi”. „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii”.

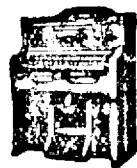
Motivul pe care l-a dat pentru a păzi poruncile Lui a fost: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele”. Acesta trebuie să fie motivul nostru pentru El. Când suntem persecutați, fiindcă fi urmăm Lui, El socotește că noi purtăm această suferință din pricina Lui și pentru El. Căci a zis: „Din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților... veți fi urțiți de toți din pricina numelui Meu”. „Si oricine va lăsa casă, frați sau surori sau tată, sau mamă sau nevastă, sau feciori, sau holde pentru numele Meu, va primi însutit”.

Dar tu zici: eu înțeleg că un misionar, care își dă viața pentru Domnul și care își lasă poporul,

se poate gândi că aceste lucruri sunt pentru El; dar, cum pot eu în viața mea zilnică, să fac ceva pentru El? Când am primit pe Domnul Isus ca Mântuitorul nostru, El a devenit Centrul vieții noastre. Când El a zis: „Dacă cineva vine după Mine să se lapede de sine”, a vrut să spună tocmai aceea că, după cum înainte ne-am învârtit numai în jurul interese- lor noastre egoiste, acum El trebuie să fie Soarele nostru, în jurul căruia ne învârtim, ca și pământul care se mișcă în jurul soarelui lui. **Toate lucrurile** trebuie să fie făcute ca **pentru El** și spre gloria Lui. Pavel a cerut ca biserica din Roma să se roage pentru el, însă care este îndemnul pentru o astfel de rugăciune? El spune: „Vă îndemn dar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos, și pentru dragostea Duhului, să vă luptați împreună cu mine, în rugăciunile voastre către Dumnezeu, pentru mine”. Față de Corinteni s'a numit servul lor pentru numele lui Isus, și în toate necazurile sale a găsit bucurie, fiindcă ele au fost **pentru El**. Pavel zice: De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defaimări, în nevoi, în prigoniri, în străm-torări, pentru Hristos”. Pavel vorbește de un mare privilegiu care este și al nostru: „Căci cu privire la Hristos, vouă vi s'a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El”. Dar poate unii vor zice: „Acestea nu sunt lucruri obisnuite, zilnice. Petru însă, ne răspunde: „Fiți supuși oricărei stăpâniri omenesti **pentru Domnul**: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de El să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude ne cei ce fac bine. Căci voia lui Dumnezeu este ca, făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști”. Supunerea zilnică la poruncile făcute de oameni, poate avea și ar trebui să aibă motivul, **pentru El**”. Când aceasta este regula, cât de scumpe sunt datoritiile noastre zilnice! **„Orice faceți să faceți din toată inima ca pentru Domnul**, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi dela Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți **Domnului Isus Hristos**”. „Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta,

(Continuare în pag. 8-a)

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
Kecskes

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16

MISIONARI IN AFRICA ȘI CHINA

Cei șapte, dela universitatea din Cambridge și China. Se poate că nicio societate sau lucrare misionară n'a crescut mai repede decât „China Inland Mission”, adică „Misiunea în China interioară”, începând din anul 1881 până în 1888. În primul an era o societate misionară mică; în cei șapte ani, au fost trimiși în China, aproape trei sute de misionari noi. Între acești trei sute, era și o grupă de șapte bărbați excepționali (deosebiți). Oameni ca ei, mai înainte, nu plecaseră ca misionari, din Anglia. N'au adus numai o binecuvântare mare pentru cei zăcând în întunec, din China, dar au trezit un interes mare pentru lucrul de misiune în Anglia, mai cu seamă între studenți.

Iată pe cei șapte: C. T. Studd și Stanley Smith erau cunoscuți în tregului tineret din Anglia, ca doi dintre cei mai de seamă oameni de sport, dela Universitatea din Cambridge. Primul pomenit după un timp oarecare de lucrare binecuvântată în China, a mers pe urmă, pentru câțiva ani în India și după ce mai vizită odată Anglia, plecă în Africa, unde și-a petrecut viața până la adânci bătrânețe, predicând negrilor în codrii, din centrul continentului.

W. W. Cassels, era un tânăr păstor al bisericii anglicane. Patruzeci de ani a muncit în partea de apus a Chinei, unde a devenit primul episcop protestant. Când venise, numele lui Isus era aproape cu desăvârșire necunoscut. Când a murit, chiar acolo, erau peste zece mii de credincioși, în tinuturile prin care lucrase.

Sir Montagne Beauchamp era nepotul unui lord și bine cunoscut ca om de sport. D. E. Hoste era ofițer de artilerie. El este singurul care mai trăiește, dar el a muncit nu mai puțin decât cinci zeci de ani în China, până când s'a văzut nevoit să se retragă din lucru. Ultimii trei zeci și cinci de ani ai lucrării lui, a fost directorul lucrării din China.

Ultimii doi erau frații Ch. și A. T. Polhil, fiii unui deputat; unul dintre ei era ofițer de cavalerie și amândoi binecunoscuți ca oameni de sport. Era un lucru complet necunoscut, că oameni în poziția lor socială, să plece ca

misionari. Ei au influențat mai cu seamă pe studenți. Se spune că la o întâlnire la Cambridge, nu mai puțin decât patruzeci de studenți au făgăduit să plece ca misionari.

Era și prin influența lor, că mai pe urmă, cu doi ani, „China Inland Mission”, adică „Soc. Misionară pentru China interioară”, a putut să capete o sută de misionari noi, într'un an.

Până la venirea lor, aproape s'a lucrat numai prin porturi. Interiorul era închis pentru străini. De aceea de multe ori, ei erau primii oameni albi, care au tre-

cut prin multe din orașele, unde au lucrat.

Deseori nici n'au căpătat voie să intre prin poarta orașului. Lucrarea lui Cassels, în cea mai mare parte era în Poanins, dar, abia după 18 luni a putut să închirieze o locuință acolo. Probabil că nici n'ar fi reușit, chiar atunci, dacă secretarul judecătorului local, n'ar fi fost de la malul mării, unde străinii erau cunoscuți. Totuși în timpul morții sale, aproape nu era un chinez în oraș, care să nu fi simțit că a pierdut mult prin moartea acestui străin.

DESVINOVĂȚIRI

care nu pot sta în picioare

(Urmare din pag. 2-a).

Nu poți să arunci vina pe cel fățarnic, care vorbesc într'un fel și trăiesc într'altfel: căci tu ai o **Biblie** care să te îndrumeze și nu ai nevoie să calci pe urmele altuia, ci pe urmele lui Isus. Citește cartea aceasta pentru tine. Ea este Cuvântul Dumnezeului celui viu. Orice om va da socoteala despre el, lui Dumnezeu.

Nu poți să spui că ții legea lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu zice: „Căci cine păzește toată Legea, dar păcătuiește împotriva unei singure porunci, se face vinovat ca și cum ar fi călcat toate poruncile” (Iacov 2.10). Legea a fost dată ca să arate unor oameni căzuți neputința lor de a ține legile lui Dumnezeu, ca orice gură să fie astupată și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu (Rom. 3.19), „și să le arate nevoia unui Mântuitor care să plătească datoria pe care ei nu o puteau plăti niciodată. Întocmai după cum o oglindă îți arată murdăria de pe față, dar nu poate să o curățească, tot așa legea ne arată starea noastră păcătoasă, dar numai sângele lui Hristos șterge păcatele acestea... Sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1.7). Tu poți să zici: „**Eu nu cred în iad**”. Dar, prietene, două minute în iad în mijlocul plânsului, bocetelor și scrâșnirii din dinți, îți vor schimba părerea. Când vei vedea acolo, cum vede fiecare azi care e în iad, că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, că tu ești păcătos, că

Hristos a murit pentru păcătoși, că ai fi putut fi mântuit, dacă ai fi crezut și ai fi primit pe Mântuitorul păcătoșilor, ca Mântuitor al tău personal și, când adevărul tuturor acestora va svâcni din biet sufletul tău pierdut, vei striga, în gura mare, în chin, plângând și bocindu-te și scrâșnind din dinți: Nebun ce am fost, „prea târziu”. În iad nu sunt deloc necredincioși, ci numai credincioși, dar care au crezut prea târziu.

Cititorule, tu poți să spui că nu crezi toate acestea, dar numai faptul că tu nu crezi, nu schimbă nimic din adevăr. Cine ești tu care răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Cine nu crede pe Dumnezeu, îl face mincinos. Răspunderea faptului că vei petrece veșnicia în iad este a ta și numai a ta. Dacă nu-ți pasă de sufletul tău și nu ai nicio dorință ca să fii mântuit, te rog, dă foaia aceasta altuia, care s'ar putea să-ți mulțumească prin faptul că, dându-i-o, l-ai înștiințat să se mântuiască.

Tu nu mai ai acum nicio desvinovățire (Romani 1. 20). **UNDE ÎȚI VEI PETRECE TU VEȘNICIA?** „Omul chibzuit vede nenorocirea și se ascunde, dar preștii merg înainte și sunt pedepsiți” (Pildele 22.3).

Crede în Domnul Hristos Isus și vei fi mântuit (Faptele Apostolilor 16. 31).

Unica avuție a celui rău e viața.

Schiller

LOCUL LUI DE RUGĂCIUNE

După dr. Dodd, de D. Pascu

Isus și-a avut locurile Sale pentru rugăciune. Se spune despre El, că s'a dus într'un anumit munte să Se roage. Ori s'a dus în pustiu să Se roage. De multe ori, obișnuia să meargă în grădină să Se roage.

Atât de hotărât a fost acest obicei, încât a fost cunoscut de toți ucenicii Săi. Atunci când Iuda vru să-L dea în mâinile vrăjmașilor Săi, el știa exact locul unde avea să-L găsească. Deoarece: „El adesea Se retrăgea aici, pentruca să Se roage”.

Aceste locuri au fost sfinte, nu pentru servicii speciale, sau consacrări, și nici pentru vreo ceremonie preotească, ci din cauza unor experiențe personale ale Domnului.

Peni-El a fost un loc sfânt pentru că acolo a văzut Iacob pe Dumnezeu, față în față.

Cortul din pustie a fost, pe seama lui Avraam, de o însemnătate prețioasă, pentru motivul că, acolo a fost el vizitat de oaspeții cerești.

Moise a recunoscut ca sfânt, locul unde i s'a arătat rugul arzând, deoarece acolo a auzit el vocea subțire, a auzit pe Dumnezeu.

Insula Patmos a fost sfințită ca templu de închinăciune pentru Ioan, pentru că acolo a fost el în spirit în ziua Domnului, și acolo ne-a scris el Apocalipsa.

Inchisoarea Mamertine din Roma, va rămâne mereu un loc sfânt, pentru că în acel loc a primit idealistul și zelosul Pavel, descoperirile minunate ale adevărului dumnezeiesc.

Și în felul acesta a găsit Isus Muntele Măslinilor. Un loc retras, sfânt și foarte nimerit pentru un spirit rugativ. În acest loc era obiceiul să se roage în vecerile de dinainte. (2 Sam. 15:32). Aici a apărut Domnul lui Ezechiel (Ezech. 11:23). De pe creasta acestui munte au fost tăiați copaci pentru grinzi, la rezidirea Ierusalimului (Neemia 8:15).

Chiar unele dintre cele mai sfinte experiențe ale Domnului sunt legate de acest loc. Coborînd de pe acest munte, Și-a făcut intrarea triumfală în oraș. De pe crestele lui a plâns soarta Ierusalimului. Când s'a apropiat sfârșitul furtunos, de pe acest munte a proorocit El distrugerea orașului. Acest loc i-a adus Lui liniștea după ultimele Paști și stabilirea Cinei Domnului. De pe acest munte a trebuit să Se despartă El de ucenicii Săi, când a fost urcat în gloria cerească. Atunci când va veni din nou pe pământ, picioarele Lui binecuvântate vor atinge, în primul rând, acest munte (Zaharia 14:4).

Ce amintiri sfinte și ce plăceri mărete

sunt legate de acest loc! Nu-i mirare că El se retrăgea adesea aici să Se roage. Nu-i mirare că în acest loc rugăciunea lui a fost dulce, ușurătoare și plină de putere. Ce mare învățătură conține aceasta pentru noi, sărmanii păcătoși! Ea ne învață că, dacă dorim ca rugăciunea noastră să fie serioasă și intimă, atunci trebuie să avem câte un loc special, unde să ne putem ascunde dinaintea vijeliilor, ispitelor vieții și să fim câteva clipe singuri cu bunul nostru Tată.

Putem găsi asemenea locuri afară în câmp, în câte o colibă părăsită, în câte un colț mai neumblat și liniștit al casei noastre, ori în birou, la ocupațiile noastre zilnice, într'un loc, în care „Dumnezeu vine jos să întimpeze sufletele noastre și unde vom avea momente mari în viața noastră”.

Un mare om de afaceri, un vechiu prieten al meu, s'a mutat din orașelul în care locuim, la New-York. Într-o zi mă rugă să-i fac o vizită. Eu n'am privit cu ochi buni plecarea lui de acasă, în marele oraș și acum mă gândeam cu teamă că ce se va fi făcut cu viața lui sufletească în timpul vieții sgomotoase de la oraș?

După ce am străbătut birourile funcționarilor, am trecut în biroul său particular, unde am găsit același creștin bun, pe care l-am cunoscut acasă în orașelul nostru de naștere. Înainte de a ne duce la masă, el îmi arătă o cameră mică din dosul biroului său, în care erau așezate o masă, cu o Biblie deschisă și un scaun. Atunci prietenul meu mi-a șoptit:

„Aceasta este camera în care vin să cer povata și părerea marelui Asociat al întreprinderii noastre, despre cele mai mari probleme ale ei. Acum 25 de ani, când am plecat în lumea întreprinderilor comerciale, ca ucenic, cu un salariu de trei dolari pe săptămână, am luat pe Domnul Isus ca tovarăș al vieții mele. De atunci și până acum, cu această mare lucrare în mâinile mele, și cu acest câștig enorm, recunosc că Isus e cu desăvârșire folositor în mii de chestiuni. De câteori vin necăjit în această cameră, nici când nu mi s'a întâmplat să nu găsesc ajutor. De pildă, odată am închiriat un vapor de transport, dar declarându-se războiul mondial, guvernul ni l-a confiscat. Ce era să fac? Am intrat în camera aceasta și L-am întrebat pe El, care știe toate lucrurile: „Doamne, aceasta este întreprinderea Ta și a mea. Dacă vreau prospera, lucrul Tău va primi beneficiul prosperității mele. Dacă eu nierd, lucrul Tău va păgubi deasemenea. Tu știi dacă e bine să am un vas de transport. Și Tu știi unde-l pot găsi. Arată-mi Te

Din „Viața de rugăciune a lui Isus”

rog, calea”. În mai puțin de o oră am avut pe masă o nouă ofertă pentru un vas, cu deosebirea că acesta din urmă mă costa cu câteva mii de dolari mai puțin ca cel dintâi. Acești bani economisiți, am socotit că aparțin Domnului. Iar mie îmi aparține numai câștigul legitim al întreprinderii însăși. Nu crezi că se plătește să trăiești astfel?”

Prietenul meu mă întreabă că ce spunem noi predicatorii de o astfel de experiență, iar el mi-a declarat că, pentru el, un om de afaceri, a fost o adâncă realitate. De ce nu?

Ba mai mult. Dacă cineva e în tovărășia lui Isus Hristos, de ce să nu fie această experiență ca ceva obișnuit în viață și nu ca ceva deosebit și neobișnuit? Nu e oare o mare greșală faptul, că noi ne luăm pe Hristos la împărtășirea bucuriei succesorilor noastre, la ale căror reușită El ne ajută totdeauna?

Un medic bine cunoscut și mult iubit, pe care-l cunosc și care e un diacon credincios în biserica lui, mi-a arătat odată sanatorul său. „Aceasta e odaia de oaspeți, aici sunt birourile, acesta e prânzitorul, dincolo e camera cu razele Röntgen, aici e sala de operație, iar dincolo sunt camerele bolnavilor. Dar cea mai de seamă cameră din acest institut e aceasta”, zise el, și-mi arătă o cameră mică, în care se afla o masă cu o Biblie, un scaun și pe acoperiș o fereastră mică. „Bine”, i-am răspuns eu, „aceasta arată că toată lumina ta vine de Sus”. „Într'adevăr așa e”, răspunse doctorul, „pentru că eu nu încep nicio operație, până nu vin în această cameră, să rog pe marele Medic, ca, în înalta Lui înțelepciune și putere, să-mi lumineze mintea ca să mă gândesc bine; să-mi liniștească nervii, ca să pot opera curat și să-mi conducă mâna să nu fac vreo greșală”.

Și nu constituie o minune că acest medic, iubit de mulți are mai multă practică, decât mulți alți medici și că mai mult de jumătate din lucrul chirurgical al orașului, este făcut de dânsul.

Eu personal am câteva locuri pentru rugăciune, unde, atunci când mă rog, mi se pare că cerul vine mai aproape de mine și Domnul îmi pare mai scump ca oriunde.

Unul dintre locurile mele plăcute este drumul de țară de lângă Tennessee, pe care l-am străbătut desult, în cursul multor nopți obositoare, până la mica bisericuță din sat, în căutarea mântuirii, în timp ce se țineau evanghelizările.

După un timp de 25 de ani, după ce am terminat școala, am fost din nou chemat în acea bisericuță mică. La sfârși-

(Continuare în pag. 7-a)

Din lumea largă

In ultimul timp, peste întreaga țară au căzut ploi îmbelșugate. Mai ales în Moldova și Muntenia. Pe alte locuri a căzut și grindină. Din cauza acestor ploi, temperatura aerului a scăzut și în unele locuri din munți s'a semnat și îngheț. Printre vii frigul a făcut pagube destul de simțite.

In decursul săptămânii trecute s'a semnat la Ministerul economiei naționale un contract pentru transportul în Franța a unei însemnate cantități de petrol rafinat.

In unul din orașele noastre din țară, a murit decurând o femeie care a născut 20 de copii, dintre care 14 sunt încă în viață.

Numeroase ziare germane publice știri cu privire la impresia pe care a făcut-o asupra României vizita d-lui Gafencu, ministru de externe, la Berlin. Se spune că această vizită ar întări mai mult viitoarele legături dintre România și Germania.

Mare bătălie între China și Japonia. La nord de Tseng-Ceng, s'a dat o luptă mare între soldații chinezi în număr de 12 mii și între trupele japoneze. Se spune că ar fi murit 3 mii de chinezi și numai vreo 34 de japonezi.

La un spital, medicii au injectat 19 bolnavi, din greșală cu un preparat otrăvitor. Până acum au murit 6 bolnavi.

In satul Poenari, jud. Muscel, cu ocazia ploilor din săptămâna trecută, o colină ce se afla aproape de primăria și școala satului, a început să lungească la vale, pe o întindere de 800 m. și pe o lungime de 2 km., umplând valea cu 20 m. înălțime. Au fost astupate cu desăvârșire pământurile multor săteni și sunt amenințate și alte ogoare, ba chiar școala, infirmeria, băile și câteva din cele mai bune gospodării din sat. Bătrânii satului spun că aceasta e a treia lunecare de pământ, de când trăiesc ei. Autoritățile județane au întreprins importante lucrări pentru scoaterea apei de sub colină, pentru a împiedeca pe viitor o nouă alunecare.

Mormântul unui faraon din vechime, de acum 3200 de ani a fost deschis, acum nu de mult și, cu această ocazie au fost scoase și expuse în muzeul din Cairo trîmbițele de argint și de alamă ale faraonului străvechiu. Se

credea până acum de către poporul superstitios al Egiptului, că deschiderea mormântului și sunarea în trîmbițele acestea ar aduce blesteme nenumărate asupra țării. Însă la conferința ținută cu această ocazie, s'a adus la cunoștința celor de față, că, nici boabele de grâu care s'au aflat în mormânt, n'au încolțit, cum s'a crezut, ci au fost foarte frumos păstrate.

„Taina lungimii vieții mele e munca”, a spus un bătrân francez, care și-a serbat acum nu demult 100 de ani dela naștere. Vedeti deci că munca, sfîntită de însuși Mîntuitorul nostru nu e o sarcină, ci o binecuvîntare. Dar bătrînul centenar a mai adăugat că s'a păzit de o viață prea sgomotoasă și sbuciumată, precum și de beuturi îmbătătoare.

Cu ocazia împlinirii unui veac dela nașterea primului Rege al României, Carol I., la Catedrala din Curtea de Argeș s'a făcut o slujbă religioasă pentru pomenirea marelui dispărut. La serviciul divin au luat parte M. S. Regele Carol II., Marele Voevod și mem-

brii guvernului, depunând pe mormânt buchete de flori.

In amintirea Regelui Carol I. al României, la Berlin s'a depus o frumoasă coroană de lauri pe placa comemorativă de pe clădirea unde a stat Regele ca principe de Hohenzollern, în tinerețea sa. Au luat parte la această solemnitate ministrul plenipotențiar al României la Berlin, precum și alți demnitari germani și un numeros public.

Din motive neprevăzute, cursul biblic pentru femei, proiectat pentru luna Aprilie, se amână pentru o dată mai târzie, pe care o vom anunța la timp.

INMORMANTARE LA CURTICI. Duminică, 2 Aprilie, în comuna Curtici s'a ținut înmormântarea fratelui Florea Șiclovan, în vîrstă de 76 ani. La serviciul divin au luat parte fr. Teodor Iov, Iean Truța și Dănilă Pascu. Muzica a întonat imnuri de laudă Domnului. Despre susnumitul frate, cei ce l-au cunoscut au declarat că, timp de peste 30 de ani, el nu a lipsit dela biserică niciodată, fie peste săptămână, fie Duminică, decât numai atunci când a fost rănit în pat de vreo boală.

DELA UNIUNE

Fr. Ioan T. Cocuț, secretarul Uniunii Baptiste, a plecat în 22 Aprilie, a. c. în Statele Unite, unde va reprezenta, cu alți frați care vor merge, pe Baptiști din România la Congresul Alianței Baptiste Mondiale, ce se va ține în vara aceasta la Atlanta, Ga. U. S. A.

Fr. Dumitrescu Marin, predicator baptist în Ploiești, a primit delegația de secretar general al Uniunii Baptiste, pe tot timpul cât fr. I. T. Cocuț va lipsi din țară.

Biroul Uniunii s'a stabilit în București, în clădirea bisericii baptiste din Bulevardul Basarab. De aceea toți cei ce au de trimis ceva la acest birou, sunt rugați să le adreseze în felul următor: Uniunea Baptistă, B-dul Basarab 56 bis, București 2.

Toți frații ale căror biserici nu s'au deschis, sunt rugați să trimită cu privire la aceasta, declarații în dublu exemplar la biroul Uniunii Baptiste.

Din cauză că numai o mică parte din biserici și-au trimis darul anual la casieria Uniunii și din pricina multor cheltuieli cu lucrul Uniunii noastre, bugetul nostru suferă și casieria este acum

goașă. Apelăm, deci, la frățietate să ne trimită dărnicește anuală cât mai repede, ca lucrul Domnului să nu sufere.

Deci a lăsat Dumnezeu pe Adam să păcăluască ?

(Urmare din pag. 1-a)

Dumnezeu, însă, care a făcut pe om liber, a fost și este primul care să respecte această libertate. Dacă l-ar fi oprit pe Adam în clipa în care a păcătuit, i-ar fi răpit libertatea. El ar fi ascultat de Dumnezeu fiind silit și nu de bunăvoie. Personalitatea lui ar fi fost nimicită. Dumnezeu, însă, care ne-a făcut pe toți liberi, nu violează această libertate. Dar Dumnezeu are altă cale. Ești liber, omule, spune El, să iai calea pe care o vrei. Dar trebuie să dai odată socoteală de ceea ce faci. Pentru că ai slobozenia să urmezi pe calea care-ți place, nu uita că vei secera ceea ce sîmeni. Și astfel se întîmplă și azi. Dumnezeu ne cheamă, prin dragostea Lui, la Sine. Dar nu ne silește. Dacă noi alegem calea iadului, El nu ne oprește. Dar trebuie să fim siguri că, pentru că suntem liberi, vom secera ceea ce sîmănăm.

Ecoul vremii

de L. L. Sezonov

Menoniții

De curând s'a ținut o conferință menonită la Amsterdam, Olanda. Raportul prezentat a declarat că, în America sunt 200.000 menoniți, 90.000 în Canada și 70.000 în țările de jos. Numele credincioșilor vine dela un mare și vestit bărbat cu numele de Menno Simons, care a întemeiat această confesiune creștină protestantă în 1536.

Evangelizare în Universitate

Dr. G. W. Truett a condus mai multe servicii de evangelizare la Universitatea Baylor, din Waco, Texas, America. Din 2.250 de studenți, aproape trei sferturi și-au predat viețile lor Domnului Isus Hristos. Universitatea are o vechime de 94 de ani, și într'un chip deosebit se ocupă de starea religioasă și spirituală a studenților. E o universitate baptistă.

Biserici închise-redeschise în Grecia

Bisericele Științei creștine, o sectă religioasă, au fost toate închise, din ordinul guvernului, în Grecia. Motivul a fost, că această sectă ar fi periculoasă și că ar fi o sectă neînsemnată. Dar, îndată ce s'a făcut de cunoscut că Știința creștină e cult sau confesiune vestită și o religie organizată și răspândită în toată lumea și că pretutindeni se bucură de toată libertatea religioasă, — ordinul de închidere al bisericilor a fost anulat și, fără nicio întârziere sau piedeci, toate bisericile acestui cult au fost redeschise în Grecia.

Ruinele orașului EFES

Vestitul și mândrul oraș din vechime, pomenit în Biblie, a dispărut de pe suprafața pământului. Orașul a fost mare, pe vremea apostolului Pavel, bogat, mândru și fanatic de religios. Templul zeiței Diana era una din minunile lumii vechi. Circul, băile și forul, toate clădiri și instituții puternice, care dădeau impresia că sunt trainice și veșnice pe pământ.

Astăzi totul este o ruină. Niciun locuitor nu mai locuiește acolo. Cum a fost umilită mândria omului, până în pulberea pământului! Ruinele orașului sunt o predică puternică pentru zilele noastre, când oamenii trăiesc într'o mândrie și încredere în sine, fără

dreptate și nesocotind adevăr omenesc și dumnezeesc.

Spital baptist bombardat

În primele zile ale lunii Martie, a. c., mai multe avioane japoneze au aruncat bombe asupra spitalului Baptist din Shanghai, China.

Universitate în Ierusalim

În anul 1925 s'a înființat la Ierusalim **Universitatea Ebraică**, cuprinzând o clădire, 30 de profesori și asistenți, 64 de studenți, o bibliotecă cu 74.000 de volume și patru facultăți. **Astăzi** Universitatea are 12 clădiri, bibliotecă cu 350.000 de volume, 800 de studenți, 110 profesori și asistenți.

Advențiștii în lume

Numărul lor în toată lumea se ridică la aproape 500.000 de membri. Predică în foarte multe țări și câmpuri misionare. Ei au aproape 300 de reviste.

O biserică de un milion dolari

Familia H. J. Heinz a donat un milion de dolari (200 de milioane lei), pentru zidirea unei biserici care a fost deschisă în Duminică de 20 Noemvrie, 1938. Darul a fost făcut Universității din Pittsburgh, America și pus la dispoziția studenților, ca să se poată „închina după credințele lor personale”. Biserica a fost începută în 1933 și zidită în stil gotic. La deschidere s'a zis că această Casă de rugăciune „simbolizează uniunea sau legătura între religie și educație”. Donatorul a fost un mare negustor creștin, care a iubit pe Domnul Isus Hristos și a trăit după învățăturile creștine.

„Legea Cultelor” în Japonia

În anul 1926 s'a constituit un comitet, din inițiativa guvernului, compus din 54 de membri, cuprinzând în sânul lui pe învățații budiști și shintoști, pe predicatorii creștini și pe mai mulți funcționari ai statului japonez. Acest comitet era însărcinat să pregătească un proiect de lege pentru reglementarea cultelor și organizațiilor religioase din Japonia. Proiectul este gata și dacă va fi acceptat, atunci Creștinismul în Japonia se va bucura de aceleași drepturi de libertate, și de organizație ca și vechile religii strămoșești ale Japoniei, Budismul și Shintoismul. Conform acestei legi, baptiștii din Japonia vor fi cult.

Expoziția dela San Francisco

Comitetul negustorilor creștini din San Francisco a pus la cale, la expoziția de aur dela San Francisco să se predice Evanghelia de trei ori pe zi. Subiectele predicilor sunt următoarele: Hristos, Lumina lumii; Telescop, Microscop și Biblia; Viața muzicală; Necesitatea științifică pentru nașterea din nou; Pietrele care vorbesc, etc. Acest program religios creștin va fi susținut din darurile de bunăvoie ale creștinilor care vor cumpăra un bon în valoare de 10 dolari. Pentru ducerea la îndeplinire a acestui plan, va fi nevoie de vreo 30.000 dolari.

Misiunea protestantă în lume

Bisericile protestante se găsesc risipite în aproape 100 de țări. Numărul misionarilor protestanți este aproape 30.000.

LOCUL LUI DE RUGĂCIUNE

(Urmare din pagina 5-a)

tul primului serviciu, păstorul mi-a zis: „Noi mergem să cinăm la fr. Buttler și apoi ne vom duce să te conducem spre casă”. Eu l-am rugat să alegem alt drum. Când am ajuns la un loc anumit, i-am rugat să se oprească o clipă, ca să caut locul de acum un sfert de veac, când în viața mea s'a făcut acea mare schimbare. Găsind același copac sub care am îngemănchiat în rugăciune, demult, într-o noapte îndepărtată, din nou m'am plecat să mă rog. Un râu de amintiri mi-au năpădit sufletul. Mi-am amintit de sarcina păcatului ce mă apăsa și de mustările conștiinței mele înaintea lui Dumnezeu. Mi-am amintit cum de atâtea ori am căutat disperat după pace și cum într-o noapte, la marginea aceluiași drum, sub acel copac, mi-am predat viața lui Hristos. Acolo mi-am înălțat vocea disperată, după milă, și acolo am văzut privirea cea mai blândă și mai dulce dintre toate privirile. Acolo am auzit cele mai dulci cuvinte care au pătruns vreodată auzul unor urechi muritoare: „Păcatele ți s'au iertat”. Acolo am găsit eu pacea lui Dumnezeu care întrece orice înțelegere, acea pace pe care lumea n'o poate da, nici n'o poate lua. Da, acel loc a fost sfânt. Acum, după 25 de ani, locul acela este pentru mine un Bet-El. Acolo rugăciunea îmi pare mai reală și Dumnezeu îmi pare mai aproape.

Dragă cititorule, ai și tu un astfel de loc, unde poți în liniște să întâlnești pe Dumnezeu dragostei?

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Ziua cea mai lungă

Care este ziua cea mai lungă? Ea atâr-nă de partea de lume unde ne aflăm. La New-York cea mai lungă zi are 15 ore; în Canada are 16 ore; la Londra și în Prusia are șasesprezece ore; în Germania are șaptesprezece ore; în Sue-dia are 18 și jumătate ore; în Rusia are nouăsprezece ore; în Finlanda are 22 ore; în Norvegia are 2 luni; în insulele Spitz-berg are dela trei luni până la un jumă-tate de an. Iar în Noul Ierusalim, pen-tru toți acei cari cred în Domnul Isus, ziua va fi veșnică. Căci „acolo nu va mai fi noapte”.

Prințesa și diamantele

O prințesă ce s'a întors la Domnul, și-a vândut diamantele și giuvaerurile scum-pe și a dat banii pentru clădirea unui spital. Când venea să viziteze spitalul, prințesa avea obiceiul să spună, că ea își vede încă bijuteriile și diamantele strălucind în ochii bolnavilor care erau tratați în spital, plini de recunoștință pentru darul ei mare și binefăcător.

Multă alinare poate aduce darul celui credincios! Și multe diamante nu sunt încă la locul care li se cuvine, ei stau ascunse în cutiile stăpânilor lor, dornici numai de renumele de a avea multe pie-tre strălucitoare. Multe talente strălucite stau îngropate în pământ de robii le-neși și egoiști.

Nu ascundeți darurile voastre. Pune-tile în lucru. Ele vor aduce multă bine-cuvântare și vouă și semenilor voștri, căci Domnul a spus, și experiențele nos-tre dovedesc din plin, că: „Dați și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra...”

Ai semănat ogoarele

tale? Ai ales semințele cele mai bune și cele mai sănătoase? Căci de aceste însușiri atâr-nă roada pe care o vei culege la seceriș.

Ai semănat ogorul sufletului tău, cu învățăturile sfinte și să-nătoase ale Cuvântului dum-nezeiesc? Nu uita că aceste semințe dacă vor cădea în pământ bun, vor și aduce roadă bună. Iar Cu-vântul sfânt îl poți găsi numai în Biblie. Dacă n'o ai încă, ori prietenul care vine să viziteze servi-ciile noastre divine, dorește una, comandă imediat dela Depozitul nostru, împreună cu alte cărți a-jutătoare și inspiratoare la lucrul lăbirii Impărăției lui Dumnezeu.

Mai avem și acum, **Ana din Ava, Doctrinile biblice, Viața de familie în Biblie, În slujba lui**

Dumnezeu, Călătoria creștinului, Quo vadis și Biblii de buzunar cu 100 lei, cu 140, 170 și cu 300 lei. Precum și **testamente** cu 20, 30 și 40 lei.

Ai bucurie în Domnul? Atunci cântă spre slava Lui, din **Cântă-rile Sionului**, cu 60, 70 și 80 lei bucata, **Sunetele Evangheliei** cu 25 lei și **Cântările Evangheliei** cu 200 lei bucata. **DEPOZITUL DE LITERATURA**, Arad, str. Fabri-cii 20.

Multă nepăsare

Un domn bătrân povestea că în tiner-cea sa avea mare dorință să vadă că-derea de apă Niagara, din America. În-tr-o zi se hotărî să se ducă. Ajungând la o depărtare de câțiva kilometri de cascadă, i se păru că aude văjăitul apei care cădea dela o înălțime amețitoare. Întâlnind pe unul dintre locuitorii ținu-tului, îl întreabă dacă mai are mult până la cascadă și dacă într-adevăr aude și el sgomotul apei. Dar omul răspunse foar-te nepăsător, că n'auze nimic și nici n'a fost vreodată să vadă căderea de apă. Câtă nepăsare nebunească! Să locuiești numai la câțiva kilometri de una dintre marile minuni ale lumii și să nu-ți dai nici atâta osteneală, să te duci să-l vezi!

Dar mai nebunească nepăsare e aceea când, în fiecare zi, stai lângă Râul vie-ții și nu vrei să bei din apa ei binecu-vântată și răcoritoare pentru sufletul tău. Vino și nu întârzia. Harul Domnu-lui încă nu s'a sfârșit.

Un răspuns minunat

O mare mulțime de privitori și ascu-tători erau adunați în sala Azilului pen-tru surdo-muți din New-York, sărbăto-rind aniversarea institutului. Unul din-tre privitori scrisese pe tabla care era pu-să în fața băncilor, unde stăteau copii nefericiți, următoarea propozițiune: „Nu credeți că e prea aspru și greu să fi surdo-muți?” Atunci una dintre fetițe se sculă și scrisese pe tablă, în văzul tuturor minunatul răspuns: „Când cântarea in-gerilor va pătrunde până la urechile noastre fermecate de frumusețea lor, at-unci ne va părea prea puțin rău, că urechile noastre n'au fost tulburate de sgomotele pământesti”.

Te vei bucura și tu de cântarea oști-lor cerești? Vei lăuda și tu pe Domnul, în mărire? Silește-te să audă și urechi-le tale cântarea lor și bucură-te că și glasul tău îl vei putea uni cu ale lor ca să slăvești pe Cel Înalt.

Cea dintâi picătură

Avram Lincoln, unul dintre foștii pre-sedinți ai Statelor Unite, spunea adesea, că unii oameni sunt în stare să-și dea și ultima picătură de sânge pentru vreo cauză oarecare, dar că sunt prea puțini oameni, care și-ar da prima picătură de sânge, pentru un început cât de mic.

Căți nu sunt și dintre noi azi, care dăm și riscăm tot avutul pentru plăce-rile de o clipă! Oare cât suntem în stare să dăm pentru Domnul care ne-a răs-cumpărat?

PENTRU EL

(Urmare din pag. 3-a)

să faceți totul în **numele Domnu-lui Isus**”.

În numele Lui înseamnă, pen-tru El. „Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să fa-ceți totul pentru slava lui Dum-nezeu”.

Nu a făcut El, aceea ce a făcut pentru noi, pe o cale foarte perso-nală? Sigur că da. A luat asupra Lui toate păcatele noastre. Nu vorbește figurativ când Dum-nezeu ne spune: „Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor” și „El a purtat păcatele noastre în trupul **Său**”. Erau păcatele **noastre** și ele erau purtate în trupul **Lui**. El a cunoscut păcatele noastre și și-a dat seama că ele apasă tru-pul Lui. Păcatele pe care tu le știi în inima ta proprie și crezi că nimeni altul nu le cunoaște,

Ei le-a cunoscut, și S'a dus la cruce și a primit pedeapsa pen-tru ele.

Pedeapsa noastră, suferită de El a fost foarte reală și personală. De aceea poate să ne dea o ierta-re reală și un cer real. El a purtat într-adevăr păcatele no-astre în trupul Său pe lemn”. El nu și-a deschis gura Sa”, și nu a răspuns când a fost judecat. Ca și unul care a purtat păcatele no-astre, a luat locul păcătosului vi-novat. „Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, s'a făcut sărac pentru voi, pentruca prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți”. Puțin înainte de cruce a zis: „Și Eu însumi Mă sfîntesc pentru ei”. O ce bucurie trebuie și pot avea, știind că eu pot face toate lucru-rile vieții, ca pentru El!